

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1407/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Велисав Мићић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., ВВ из ..., правног следбеника сада пок. ГГ, бивше из ..., ДД и ЋЋ, обоје из ..., правних следбеника сада пок. ЕЕ, бивше из ..., чији је пуномоћник Сретен Вучићевић, адвокат из ... и ЖЖ из ..., правног следбеника сада пок. ЗЗ, бившег из села ..., општина ..., ради физичке деобе, одлучујући о ревизији противника предлагача ЖЖ изјављеној против решења Вишег суда у Чачку Гж 1502/19 од 06.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача ЖЖ изјављена против решења Вишег суда у Чачку Гж 1502/19 од 06.11.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Чачку Гж 1502/19 од 06.11.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба противника предлагача ЖЖ и потврђено решење Основног суда у Ивањици Р1 16/19 од 10.07.2019. године, којим је извршена деоба сувласничке имовине предлагача и противника предлагача, уписане у ЛН број .., .. и .., све КО ..., па су предлагачу АА издвојене на део и у својину кат.парцеле ближе наведене првом тачком става првог изреке, а противнику предлагача ЖЖ кат.парцеле и објекти ближе наведени другом тачком става првог изреке. Обавезан је противник предлагача ЖЖ да предлагачу АА на име трошкова ванпарничном поступка исплати износ од 153.400,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача ЖЖ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 1. став.1 Закона о ванпарничном поступку прописано је да се овим законом одређују правила по којима судови поступају и одлучују о личним, породичним, имовинским и другим правним стварима које се по овоме или другом закону решавају у ванпарничном поступку, а ставом 2. истог члана да се одредбе овог закона примењују и у другим правним стварима из надлежности судовова за које законом није изричито одређено

да се решавају у ванпарничном поступку, ако се не односе на заштиту повређеног или угроженог права нити се због учесника у поступку могу применити одредбе Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 27. став 2. истог Закона, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог за деобу поднет је 24.01.1972. године и као вредност предмета спора означен је износ од 2.000,00 динара, на основу чега је и одређена висина судских такси. Код те чињенице, небитна је укупна вредност непокретности које су предмет деобе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић